

6

VOLG MIJ!

Tijdschrift voor geloofsopbouw

5 : **Van zuster
tot zuster**

22 : **Zes hoofdmannen**

28 : **Leugentje om
bestwil**

Inhoud

■ Jezus Christus:	
Christus' gebed tot de Vader (2)	4
■ Personen in de bijbel	
Van zuster tot zuster	5
Zes hoofdmannen	22
■ De Gemeente	
De waarde van afzondering	8
■ Aan de Slag:	
Actueel.....	15
Ogenblik	27
■ Bijbelstudie	
2 Korinthe	16
Bijbelstudie Markus (13)	17
■ Verhaal	
Arnichauds geheim (deel 8)	20
■ Bijbel praktisch:	
Geloof voor jongbekeerden: Leugentje om bestwil	28
■ Goede boodschap	
Belijdenis maakt gelukkig	32

Colofon

Uitgever:

Stichting Uit het Woord der Waarheid
Postbus 260, 7120 AG Aalten (Nederland)
Tel. 0543 - 47 17 46
www.uhwdw.nl / www.debijbelvoorjou.nl
E-mail: bestel@uhwdw.nl

Redactie:

E-mail: volgmij@christelijkjeugdwerk.nl
Internet: www.VolgMij.nl

Copyright afbeeldingen:

© AdobeStock
© Billionphotos
© Wikipedia
© Pixelio

Layout:

Andre Dietermann, www.dtp-medien.de, Haiger

Bladzijde 1 © Syda Productions - stock.adobe.com
Bladzijde 5 © Syda Productions - stock.adobe.com
Bladzijde 6 © Tatjana Gladskih - stock.adobe.com
Bladzijde 6 © Kzenon - stock.adobe.com
Bladzijde 7 © asierromero - stock.adobe.com
Bladzijde 7 © Photographee.eu - stock.adobe.com
Bladzijde 11 © Sabphoto - stock.adobe.com

Bladzijde 11 © pict rider - stock.adobe.com
Bladzijde 12 © detailblik-foto - stock.adobe.com
Bladzijde 13 © annaleish - stock.adobe.com
Bladzijde 14 © carbonas - stock.adobe.com
Bladzijde 15 © unsplash
Bladzijde 16 © BillionPhotos.com - stock.adobe.com
Bladzijde 20 © Tillo & Paolo - stock.adobe.com

Bladzijde 23 © R. Gino Santa Maria - stock.adobe.com
Bladzijde 25 © Himmelsturm - stock.adobe.com
Bladzijde 26 © Elenarts - stock.adobe.com
Bladzijde 28 © mapoli-photo - stock.adobe.com
Bladzijde 31 © ISO101 - stock.adobe.com
Bladzijde 32 © Konrad_elx - stock.adobe.com

Alle vragen m.b.t. abonnementen richten aan de uitgever!
Volg Mij! verschijnt acht keer per jaar. Abonnement is **gratis**;
geef daarom gerust een abonnement weg!

Giften om dit werk mogelijk te maken kunnen worden
overgemaakt naar: NL56 INGB 0000 7236 02 t.n.v. Stg Uit
het Woord der Waarheid (ANBI).

Ter indicatie: de vroegere abonnementsprijs van €18,95 p.j.
was *niet kostendekkend*.

Graag jaarlijks een gift voor 10 januari overmaken (o.v.v.
'gift Volg Mij'), zodat we weten dat je je abonnement wilt
blijven ontvangen, of een mail naar secr@uhwdw.nl dat je
het abonnement graag blijft ontvangen maar het financieel
niet kunt steunen.
De Bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de
Herziene Statenvertaling, © Stichting HSV 2010.

Beste jongelui,

Je hebt het zesde nummer van 2023 van Volg Mij! voor je. De inhoud is gevarieerd. Je kunt onder andere lezen over het gebed van de Heer Jezus tot de Vader, de dienst van oudere zusters, afzondering van het kwaad en liegen om bestwil. Ook is er weer een deel over het evangelie naar Markus. Allemaal artikelen die je willen helpen de Bijbel te lezen en de Heere Jezus te volgen. Wat is het een voorrecht dat we dat kunnen: over de Bijbel nadenken en leven naar het voorbeeld van de Heere Jezus. We komen veel te kort, maar juist als we daarover eerlijk zijn, zal de Heere ons helpen!

Vriendelijke groet,

Marcel Ros

'Ik heb U verheerlijkt op de aarde. Ik heb het werk volbracht dat U Mij gegeven hebt om te doen' (Johannes 17:4).

Toen de Heere Jezus bad tot Zijn Vader, zoals we dat lezen in Johannes 17, zal Hij misschien onderweg geweest zijn naar Gethsémané of daar net zijn aangekomen. Lukas 22:39-46 laat zien dat Christus onder enorme druk stond (Gethsémané betekent 'oliepers'), toch was Hij niet verpletterd onder de zeer moeilijke omstandigheden waarvan Hij wist dat die Hem zouden overkomen. Met het kruis vóór Zich sprak Hij Zijn volle vertrouwen uit in de Vader en genoot, zoals altijd, volmaakte gemeenschap met Hem, zelfs daar in de hof. In een harmonieuze relatie met de Vader was de Heere Jezus volkomen toegewijd aan Zijn belangen, zelfs toen Hij vooruitzag naar de donkere uren aan het kruis. Maar het overdenken van die komende uren bracht Hem wel enorme angst.

Op twaalfjarige leeftijd had Jezus gezegd dat Hij in de dingen van Zijn Vader moest zijn (Luk. 2:49). Op ongeveer dertigjarige leeftijd was Hij Zijn openbare bediening begonnen en Hij hield Zich altijd volkomen bezig met Gods belangen, zelfs hoewel Hij vanaf het begin door de Zijnen werd verworpen (Joh. 1:11). De verzoeking van veertig dagen door de duivel kon Christus niet van Zijn doel afbrengen om God te dienen. Nu, op het moment dat Hij Zijn aardse dienst voltooid had, bad de Heere Jezus voor het werk dat Hij zou volbrengen aan het kruis. Dit werk vormde de basis voor Zijn gebed tot de Vader om

Zijn Zoon te verheerlijken, omdat de Zoon de Vader had verheerlijkt in heel Zijn aardse bediening (Joh. 17:4). Als we dit verzoek vergelijken met het verzoek in vers 5, kunnen we een glimp opvangen van Zijn grootheid. Daar vraagt Hij de Vader om in de tegenwoordigheid van de eeuwige Vader als Mens verheerlijkt te worden met de heerlijkheid die Hij als de eeuwige Zoon voor de grondlegging van de wereld al had! Hoe onvoorstelbaar deze gedachten voor ons mensen ook mogen zijn, ze brengen ons ertoe om Hem te aanbidden.

A.E. Bouter

Christus' gebed tot de Vader

2

Van zuster tot zuster

Uit Titus 2:3-5 wordt duidelijk dat het naar Gods gedachten 'normaal' is als oudere zusters de jongere zusters geestelijk begeleiden. Gezien de ervaring hebben de meesten echter eerder de indruk dat het in de praktijk aan deze dienst nogal schort. In dit artikel geef ik enkele korte gedachten over het thema weer, waarbij vermeld moet worden dat het geen 'compleet' artikel is.

I. 'oudere vrouwen': vermoedelijk een woord dat nauwelijks iemand aanspreekt. Wie wil er nu als 'oud' worden beschouwd?! Maar het beeld dat Paulus hier voor ogen heeft, is eenvoudig het volgende: een volwassen gelovige vrouw, van wie de kinderen (voor een deel) al volwassen zijn, in haar relatie tot jonge, ongehuwde vrouwen en jongere moeders met kleine kinderen.

En als je als jonge vrouw met tieners en kinderen werkt, dan ben je in deze rol al de 'oudere vrouw'. Ook al zullen de onderwerpen anders zijn dan in Titus 2 – denk maar aan onderwijs over onderwerpen als jonge meisjes die Christen

zijn op school, de gevaren van internet, het gedrag tegenover jongens, de dagelijkse stille tijd en veel meer dingen.

II. Deze dienst veronderstelt een verwantschap tussen de zusters ter plaatse (of daarbuiten). Daaraan moet steeds gewerkt worden. Het gaat niet vanzelf. Alleen een goede vertrou-

wensrelatie laat een vertrouwelijk gesprek toe.

III. Een dergelijke uitwisseling tussen zusters is niet bedoeld als

- een 'brandweeractie' als het kind gevallen is, maar een regelmatige geestelijke uitwisseling, ook over praktische vragen in het dagelijks leven;

- een gelegenheid voor geklets, geroddel en het verspreiden van geruchten.

IV. Onmisbaar van de kant van de oudere zuster is het persoonlijke voorbeeld in woord ('geen kwaadsprekers (...) leraressen van het goede') en daad ('in hun gedrag (...) zoals het heiligen past').

V. Nu volgen enkele denkbare situaties in de zin van Titus 2:

Situatie 1 (initiatief van oud naar jong): Vandaag heeft Daphne zich voorgenomen om Karlijn in het andere deel van de stad te bezoeken. Die heeft met

haar drie kleine kinderen veel werk. Soms ziet ze er nogal vermoeid uit en door de kinderen kan ze ook de samenkomsten niet altijd bezoeken. Misschien kan Daphne haar wat helpen. Zij zal voor haar ook het middageten meebrengen. In de loop van de dag wilde Karlijn weten hoe Daphne 'vroeger', toen haar kinderen klein waren, met de uitdagingen (wensen van echtgenoot, kinderen, huishouding en het persoonlijke geloofsleven) omgegaan is.

Situatie 2 (initiatief van jong naar oud): Bij Martine gaat de telefoon. Het is Petra, een jongere zuster uit de plaatselijke gemeente: 'Martine, heb je een

keer tijd? Kan ik een keer langskomen? Ik heb de laatste tijd zoveel verschillende gedachten in mijn hoofd. Ik sta op de één of andere manier op een twee-

sprong. Ik zou graag eens met jou daarover praten'. Al snel is de afspraak gemaakt. Het wordt een intensief en ook niet altijd eenvoudig gesprek. Maar als Petra na een gemeenschappelijk gebed weer naar huis gaat, is ze dankbaar dat er iemand als Martine in haar leven is.

Situatie 3 ('door omstandigheden')

Claudia heeft gehoord dat enkele van de jonge vrouwen 'heftige' thema's bespreken. Daarbij hadden minstens drie

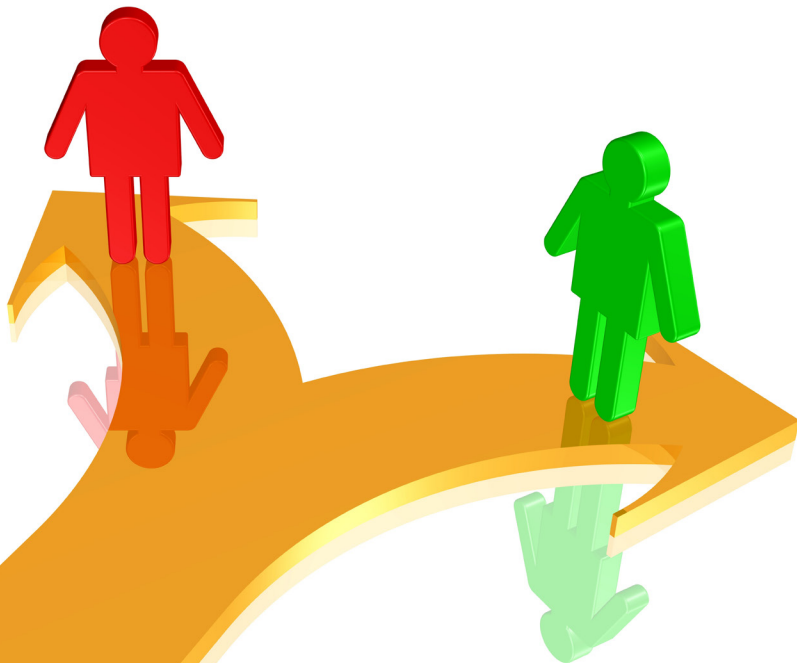

van hen nogal onduidelijke, voor een deel on-Bijbelse meningen geuit. Alle thema's zijn relevant in het leven van de vrouwen. Claudia vraagt zich af of de Heere haar hier niet de gelegenheid 'op een presenteerblaadje aanbiedt'. Moet ze misschien het gesprek met alle drie tegelijk zoeken? Maar is het toch beter om met elk van hen afzonderlijk te praten. Dan blijft ook de vertrouwelijkheid gewaarborgd.

Michael Vogelsang

De waarde van afzondering – heiligheid in de Gemeente

Afzondering kan een term zijn die vandaag de dag niet meer zo vaak gebruikt wordt door Christenen. Dit kan te maken hebben met het verwerpen van wat afzondering inhoudt. De gelovige wil zich van het kwaad afwenden en zich tot God keren. Alleen zo kan hij genieten van de gemeenschap met God en met de Heere Jezus. Dit geldt ook voor de Gemeente als geheel.

Eenheid – afzondering – genade

In het Nieuwe Testament vinden we drie principes die we in acht moeten nemen als we Gods gedachten over Zijn Gemeente willen gehoorzamen.

1. Eenheid: God heeft het 'ene lichaam' geschapen, de Gemeente. Daarom moeten de verlostten de eenheid van de Geest bewaren (Ef. 4:3 – zie ook artikel over eenheid).
2. Afzondering van het kwaad: zolang de Gemeente nog hier op aarde is, komt zij in contact met het kwaad. Daarvan moet zij zich afzonderen.
3. Praktisch genade en liefde laten zien: zolang de Gemeente hier op aarde is, bestaat ze uit personen die een volmaakte positie hebben gekregen. Maar al deze verlostten hebben nog steeds het vlees in zich. Als gevolg daarvan falen ze in hun geloofsleven, wat herhaaldelijk spanningen en conflicten tussen gelovigen veroorzaakt. Daarom is de bereidheid om elkaar te vergeven (Ef. 4:32) en elkaar te dragen en te verdragen (Ef. 4:2) essentieel.

Afscheiding van het kwaad in het persoonlijke leven

Alle drie de principes zijn nodig als we Gods gedachten over Zijn Gemeente willen gehoorzamen. Dit artikel gaat over het tweede punt: de noodzaak om zich van het kwaad af te scheiden.

Deze verplichting van de Gemeente is duidelijk verankerd in het Nieuwe Testament.

We moeten in gedachten houden dat afscheiding van het kwaad door de Gemeente veronderstelt dat de individuele gelovige het kwaad vermijdt. Met andere woorden: allereerst word ik persoonlijk uitgedaagd in mijn leven. Want als de plaatselijke gemeente het kwaad veroordeelt, maar ik het kwaad in mijn persoonlijke leven toelaat, leidt dat uiteindelijk tot huichelarij. Maar God houdt er ook niet van als ik het kwaad persoonlijk vermijdt, maar in de gemeente gemeenschap met de zonde heb. Dit betekent op zijn beurt niet dat een gelovige zijn nalatigheid in zijn handelen tegenover het kwaad kan rechtvaardigen door het feit dat in de gemeente geen afzondering van het kwaad wordt toegepast (en vice versa). Nee, God eist consistentie in het persoonlijke en gemeenschappelijke geloofsleven.

Er zijn veel aanwijzingen in het Nieuwe Testament dat we ons persoonlijk moeten afscheiden van het kwaad. Ik zal hier twee voorbeelden geven:

- 'Onthoud u van elke vorm van kwaad' (1 Thess. 5:22).
- 'Ieder die de Naam van Christus noemt, moet zich ver houden van de ongerechtigheid' (2 Tim. 2:19).

De oproep aan ons om onszelf te onthouden van het kwaad en van alles wat

niet in overeenstemming is met Gods Woord, geldt onvoorwaardelijk en in alle gebieden van mijn leven. God wil niet dat we kwaad toestaan in gedachten, woorden, daden of motieven, of waar dan ook in ons leven. We moeten bewust consequent leven!

Afscheiding van het kwaad in het gemeenschappelijke leven

Hoe is de situatie in de Gemeente? God roept door middel van de apostel Paulus de Gemeente ertoe op om het oude zuurdeeg uit hun midden te verwijderen, '(...) opdat u een nieuw deeg zult zijn. U bent immer ongezuurd (...) (1 Kor. 5:7). Wat was er in Korinthe gebeurd? Daar had een gelovige intieme omgang met zijn stiefmoeder. En hoe reageerde de gemeente in Korinthe hierop? Helemaal niet! Wij lezen niet dat zij het kwaad bestreed, noch lezen wij dat zij erover treurden dat deze zonde, die God zo een oneer aandoet, in hun midden was voorgevallen.

Om de Korinthiërs op de juiste weg en naar de juiste houding te leiden, gebruikt Paulus hier het beeld van het zuurdeeg, dat al in het Oude Testament bekend was. Zuurdeeg heeft de eigenschap om geleidelijk een heel deeg te zuur te maken. Paulus vergelijkt de zonde in Korinthe daarmee. Eén persoon had het gedaan, maar het was gebeurd in de gemeente in Korinthe en werd door haar getolereerd. Paulus realiseerde zich ook dat deze man, die met zijn stiefmoeder hoererij had bedreven, niet alleen een zonde had begaan, maar dat

deze zonde hem zijn boze aard had geopenbaard.

Maar niet alleen dat. Omdat de lokale gemeente deze zonde niet veroordeelde en er niet over treurden, werd de hele gemeente moreel, geestelijk verontreinigd door deze zonde. De gelovigen in Korinthe hadden het misschien nog niet zo gezien, maar God oordeelde zo. En als Hij dat zo ziet, is dat ook zo. God ziet Zijn gemeente als onrein wanneer zij het kwade tolereert.

Daarom vraagt God ons om het kwaad uit de gemeente te verwijderen. Dat is de concrete betekenis als Paulus de Korintiërs vraagt het zuurdeeg te verwijderen. We moeten erkennen wat kwaad is, het belijden als gemeente (dat wil zeggen: de gelovigen die deze plaatselijke gemeente vormen, belijden het in een gemeenschappelijk gebed) en het veroordelen. Bovendien moet degene wiens leven door deze zonde wordt gekenmerkt, worden uitgesloten van de gemeenschap van de plaatselijke gemeente en dus ook van het breken van het brood. 'En doe de kwaaddoener uit uw midden weg' (1 Kor. 5:13).

Niet elke zonde leidt tot uitsluiting

Deze aanwijzingen maken duidelijk dat zeker niet elke zonde in het leven van een gelovige tot uitsluiting leidt. We moeten persoonlijk wegblijven van alle zonden. Maar als we iemand van de gemeenschap van gelovigen zouden moeten uitsluiten vanwege elke zonde die iemand begaat, zou het onmogelijk

zijn om als gemeente bijeen te blijven komen. Want we struikelen allen (...) (Jak. 3:2) en falen keer op keer. We zouden uit elkaar moeten gaan – er zouden geen samenkomsten meer gehouden kunnen worden. Nee, dit kan niet bedoeld worden als het gaat om het verwijderen van het zuurdeeg.

De apostel Paulus spreekt in 1 Korinthe 5 van zonde in de zin dat het de toestand aangeeft van een persoon van wie bekend is dat hij gelovig is. Paulus noemt hem een 'kwaaddoener', omdat hij zich in een zondige toestand bevindt.

Dit is het geval wanneer iemand zonden begaat die een bepaald effect op de publiciteit hebben of herhaaldelijk in verband met anderen gebeuren. Dit leidt tot een zondige toestand die verder gaat dan een misstap. Zo iemand wordt door anderen herkend als een hoer, een dronkaard, een hebzuchtige. Bepaalde zonden die verschrikkelijke gevolgen hebben, onthullen een boze toestand, ook al blijft het een eenmalige daad. Bij-

voorbeeld moord en ontucht. Je hoeft bijvoorbeeld niet meerdere moorden te hebben gepleegd om een moordenaar te worden.

Wanneer zich zo'n zondige toestand heeft voorgedaan, moet de gemeente handelen. God verwacht van haar dat

zij zo'n persoon als 'kwaad' aanmerkt en uitsluit uit de gemeenschap van gelovigen. Als ze dat niet doet, zelfs na aanwijzingen, is ze bevlekt en kan ze de gemeenschap met God en met de Heere Jezus niet realiseren. Als de gemeente op deze weg van onreinheid blijft, zijn de gelovigen niet langer bijeengekomen in de Naam van de Heere (Matth. 18:20).

Om iets specifiek te zijn over wat een plaatselijke gemeente moet doen m.b.t. het kwaad, worden hier drie voorbeelden genoemd:

- Om financiële en fiscale redenen is het voor gepensioneerde weduwnaars/weduwinnen een groot economisch nadeel om te hertrouwen. Daarom wonen weduwinnen die een nieuwe relatie hebben, vaker samen

zonder getrouwd te zijn. God noemt samenwonen hoererij. Een plaatselijke gemeente mag niet accepteren dat een stel samenwoont. Zij moet hen uitsluiten.

- Jongeren willen zich niet te snel binden; ze willen vaak eerst 'uitproberen' of ze werkelijk bij elkaar passen. Ook zij wonen dan vaak samen zonder getrouwd te zijn. Als een plaat-

hemel gaan, want God is liefde. God is Liefde, maar Hij is ook Licht! Hij heeft duidelijk gemaakt dat iedereen die de Heere Jezus niet als Heiland accepteert, verloren zal gaan (Joh. 3:18). Diegene die de alverzoening predikt, is een valse leraar en moet van de gemeenschap van gelovigen worden uitgesloten, tenzij hij zich van deze valse leer bekeert.

selijke gemeente dat accepteert, is zij verontreinigd.

- Iemand brengt de leer dat het goed is om zich tot de Heere Jezus te bekeren en Hem als Redder te aanvaarden. Maar hij verkondigt ook dat uiteindelijk alle mensen naar de

Bij alle drie de voorbeelden is de plaatselijke gemeente ervoor verantwoordelijk om die betreffende persoon overeenkomstig 1 Korinthe 5:13 uit te sluiten. Als het goed is, heeft diegene berouw en zal hij of zij het kwade wegdoen. Die persoon begrijpt dat de gemeente in overeenstemming moet zijn

met de heiligheid van God, net zoveel als met de liefde van God. En Zijn heiligheid is onverenigbaar met het bestaan van kwaad in het midden van de gemeente.

De noodzakelijke stap van het individu

Maar wat moet er gebeuren als, ondanks de vermaningen van verschillende gelovigen, een lokale gemeente niet bereid is om iemand die een kwaadardige leer verkondigt of bewust in zonde leeft, uit te sluiten van de gemeenschap?

Als zij ondanks de vermaningen bij haar standpunt blijft, houdt zij op met bijeenkomen als een plaatselijke gemeente in de zin van het Nieuwe Testament – ze is doorzuurd met zuurdeeg en verontreinigd in de ogen van God volgens 1 Korinthe 5:6-8. Want hoe kan God, in Zijn Gemeente, be-

trokken raken met het kwaad, dat in strijd is met Zijn eigen natuur en wat Hij gaat oordelen bij alle ongelovigen? Dat is ondenkbaar.

Wat kan een individu, dat zich toch wil afzonderen van het kwaad en bijeen wil komen in de Naam van de Heere Jezus, dan doen? 2 Timotheüs 2:20-21 laat ons de Bijbelse weg zien: als de plaatselijke gemeente na verschillende vermaningen niet bereid is om zich af te zonderen van het kwade, moet de gelovige die dat kwade als valse leer en in de praktijk als zonde herkent, zich afzonderen. Paulus noemt Christenen die door valse leer of door moreel kwaad worden gekenmerkt, voorwerpen 'voor oneervol gebruik' (vs. 20). Hij vermaant de gelovigen om zich van deze voorwerpen te reinigen en dan zo een voorwerp te zijn voor eervol gebruik (vs. 21).

Weet u niet dat een klein beetje zuurdeeg het hele deeg doorzuurt? Verwijder dan het oude zuurdeeg, opdat u een nieuw deeg zult zijn. U bent immers ongezuurd...

1 Kor. 5:6-7

Hoe pijnlijk dit ook is: alleen door afzondering van het kwaad en van hen die zich niet 'reinigen' van het kwaad, kunnen we een bruikbaar voorwerp zijn, voor elk goed werk gereedgemaakt. Men moet dan persoonlijk een beslissing maken. Dat betekent natuur-

Wenn nun jemand sich von diesen reinigt, so wird er ein Gefäß zur Ehre sein, geheiligt, nützlich dem Hausherrn, zu jedem guten Werk bereitet.
2. Timotheus 2,21

lijk niet dat meerdere gelovigen tegelijkertijd tot hetzelfde oordeel hoeven te komen. Het is zelfs zeer raadzaam om met andere gelovigen over deze stap te praten om niet de verkeerde beslissing te nemen vanuit een vernauwd blikveld. Maar het blijft een persoonlijke beslissing.

Maar men zal zeker niet alleen en geïsoleerd blijven. Dat is nooit de gedachte van God. Daarom voegt Paulus eraan toe: 'Jaag rechtvaardigheid, geloof, lief-

de en vrede na, samen met hen die de Heere aanroepen uit een rein hart' (vs. 22). God zal ons andere gelovigen geven die ook de Heere willen dienen en gehoorzamen. Zij zullen dan met hen samenkomen.

Collectieve verantwoordelijkheid

Volgens 1 Korinthe 10 heeft de plaatselijke gemeente een gemeenschappelijke verantwoordelijkheid om het kwaad uit haar midden te houden. We zijn dan ook samen verantwoordelijk voor met wie we in praktische gemeenschap zijn.

Als we constateren dat een gemeente qua leer en praktijk is afgeweken van de Bijbelse waarheid en als we ondanks geduldige inspanningen de betrokken gelovigen niet kunnen terugwinnen, dan zullen we andere gemeentes hierover moeten informeren. Want de eenheid van de Geest wordt alleen bewaard als we ons afzonderen van wat in strijd is met de doelstellingen en intenties van de Heilige Geest.

God zij dank is het op elk moment, en daarom ook vandaag de dag, nog mogelijk om persoonlijk en samen te leven naar de gedachten van God: afgezonderd van het kwade, gekeerd naar God. Zo blijf je een voorwerp tot eervol gebruik en blijf je in praktische gemeenschap met Hem en met gelovigen die Hem willen eren.

Manuel Seibel

De eerste op afstand bestuurbare drone wordt getest (1918)

Dit was het opschrift van een foto waarop een drietal soldaten uit de 1e wereldoorlog stonden. Ze zaten gehurkt rondom een moderne drone zoals die vandaag de dag gebruikt worden.

Natuurlijk begrijpen jullie allemaal dat er in 1918 nog geen drones beschikbaar waren zoals we die nu kennen. Deze afbeelding was het resultaat van zogenoemde 'Generative AI'. Dit is een vorm van Artificial Intelligence (AI, kunstmatige intelligentie) die op basis van een vraag, een 'prompt', een stuk tekst, afbeeldingen of andere media kan genereren.

De tekst, afbeeldingen of video's die gemaakt worden zien er heel realistisch uit. Op het eerste gezicht zijn ze vaak niet van echt te onderscheiden. In mijn werk gebruik ik dit soort modellen (indirect) bijna dagelijks en het wordt op steeds meer plekken toegepast. Dit soort technologie kan ons zeker helpen, maar...

Pas op! Zoals elke technologie voordelen heeft, zijn er ook zeker gevaren. De scheidslijn tussen wat waarheid is en wat nep is, vervaagt hierdoor. Je gaat

vragen stellen als: de video die ik nu zie, is dat een echte video of een deepfake?

Het wordt pas echt gevaarlijk als je dit soort vragen ook gaat stellen als je het Woord van God leest. Laten we eraan vast blijven houden dat 'De woorden van de HEERE zijn reine woorden, als zilver gelouterd in een aarden smeltkroes, gezuiverd zevenmaal' (Psalm 12:6). Daar hoeven we niet aan te twijfelen!

Pas ook op met het gebruiken van dit soort technologie bij het beter begrijpen van het Woord van God. Technologie kan geen antwoord genereren die gaat over het Woord van God. Dat zal heel snel 'gelispel en geprevel' (Jes. 8:19) worden. Onze God heeft ons de Heilige Geest gegeven Die ons de dingen betreffende onze Heere en Redder wil vertellen (Joh. 16:13,14).

Wessel Kranenburg

2 Korinthe

Want God, Die gezegd heeft dat het licht uit de duisternis zou schijnen, is ook Degene Die in onze harten geschenen heeft tot verlichting met de kennis van de heerlijkheid van God in het aangezicht van Jezus Christus.

2 Korinthe 4:6

2 Korinthe gaat niet over de orde in de gemeente, maar over de dienstbaarheid: in verband met de gemeente, het zichtbaar worden in het praktisch leven én tijdens de dienst door de aanwezigheid van de Geest. Paulus is zelf het voorbeeld van deze zelfverloochenende arbeid, door door zijn offerbereidheid om zichzelf te geven ter wille van de heiligen van God. Zijn lijden vanwege zijn toewijding aan het dienen van Christus, zijn vervolging door de wereld, de wrede aanvallen door valse broeders, de rancune zelfs van gelovigen naar wiens zegen hij verlangde, zijn intense zielenstrijd, zijn verdriet, zijn zorgen, zijn genegenheid, zijn sympathieën, zijn mededogen – dit alles wordt zichtbaar in deze ontroerende brief.

Maar zijn voldoening komt van God, de grote God, Wiens licht ge-

schenen had in zijn hart en Die de heerlijkheid van Zijn Wezen in het aangezicht van Jezus Christus had geopenbaard. Dit is een schat die, hoewel in aarden vaten, zichtbaar moet worden in de bediening voor allen die willen luisteren. Deze bediening van de heerlijkheid van Christus heeft voor Paulus zo'n allesovertreffende waarde, dat hij op vleugels van oneindige genade wordt gedragen door de weg van alle beproevingen heen en kan zeggen: 'Ik ben vol van vertroosting en wordt overstelpt met blijdschap in al onze verdrukking' (7:4).

Hoe schitterend is de aanmoediging van dit boek om standvastig te blijven in de dienst aan anderen, ondanks alle pogingen van satan om het hart te ontmoedigen en de handen te laten verslappen.

Leslie M. Grant

Het Markusevangelie – Een Bijbelstudie voor jonge Bijbellezers

Ook deze keer is het goed om eerst hoofdstuk 13 van het Markus-evangelie in je Bijbel te lezen.

Indeling

Een eerste overzicht

- De toekomst van het Joodse overblijfsel (13:1-13)
- De grote verdrukking (13:14-27)
- De vijgenboom (13:28-32)
- Waak en bid (13:33-37)

Inhoud

Een korte samenvatting van de wezenlijke inhoud

De Heere Jezus spreekt hier tegen Zijn discipelen als vertegenwoordigers van het Joodse volk. Toen de Heere Jezus, de Messias, voor de eerste keer kwam, hebben de Joden Hem afgewezen (zie Joh. 1:11). Maar Hij zal nog een keer komen als 'Koning der koningen en Heere der heren'. En voordat de Heere Jezus als Koning verschijnt, zullen de gebeurtenissen plaatsvinden die de Heere hier beschrijft. Voor de gelovige Joden in die tijd is er het gevaar verleid en beangstigd te worden (vers 1-13). De oordelen van God over de ongelovige Joden worden o.a. opgeroepen door de 'gruwel van de verwoesting', een afgodsbeeld dat de antichrist in de tempel zal opstellen. Tot verlossing van de uitverkorenen zal de Heere de tijd van de oordelen verkorten. Tenslotte zal de Heere met grote kracht en heerlijkheid terugkomen (vers 14-27). Aan de hand van twee gelijkenissen (de vijgenboom; en de man die naar het buitenland ging) roept de Heere Zijn discipelen op te waken en te bidden, omdat zij niet weten wanneer hun Heere komt. Een oproep die voor knechten van de Heere in alle tijden actueel is (vers 28-37).

Vragen over de tekst

Om na te denken over wat je hebt gelezen. De antwoorden staan in het volgende nummer

1. Welke groepen van personen zullen het in de toekomstige verdrukking erg zwaar hebben?

2. De Heere Jezus zal in de toekomst engelen uitzenden om de Israëlieten in Zijn Koninkrijk binnen te halen (vers 26-27). Hoe zal dat bij de opname zijn (1 Thess. 4)?

3. Hoe zal satan proberen de uitverkorenen te verleiden?

Woordstudie: Vijgenboom

In dit gedeelte nemen we een bepaalde uitdrukking wat nauwkeuriger onder de loep

De vijgenboom is, net als de wijnstok, in de Bijbel vaak een beeld van Israël. Twee voorbeelden uit het Oude Testament: 'Ik vond Israël als druiven in de woestijn, als vroege vijgen aan de vijgenboom, zijn eerste opbrengst, zag ik uw vaders' (Hos. 9:10). 'Het heeft van Mijn wijnstok een woestenij gemaakt en Mijn vijgenboom tot een kale tak' (Joël 1:7). Ook de Heere Jezus gebruikt dit beeld enkele keren voor het ongelovige volk Israël: 'En Hij sprak deze gelijkenis: Iemand had een vijgenboom, die in zijn wijngaard geplant was. En hij kwam om daaraan vrucht te zoeken, maar vond die niet' (Luk. 13:6). 'En toen Hij een vijgenboom langs de weg zag, ging Hij ernaartoe en vond er niets aan dan alleen bladeren. Hij zei tegen hem: Laat er aan u geen vrucht meer groeien in eeuwigheid! En de vijgenboom verdorde onmiddellijk' (Matth. 21:19). Steeds weer spreekt de Heere over de vrucht die Hij verwacht had, maar die Hij bij Zijn aardse volk niet vond.

Opdracht

- In dit hoofdstuk vind je twee gelijkenissen, die niet 'helemaal uitgewerkt' zijn, maar eerder 'heel kort' voorgesteld worden. Zoek ze op en voeg ze aan je lijst toe.

Verdenking

Een vers of gedeelte van het hoofdstuk moet ons in het bijzonder aanspreken, uitdagen, bemoedigen, bezig houden ...

'De hemel en de aarde zullen voorbijgaan, maar Mijn woorden zullen zeker niet voorbijgaan' (Mark. 13:31). De uitspraak van de Heere bestaat uit twee delen die beide meerdere keren in Gods Woord bevestigd worden:

- a) 'De hemel en de aarde zullen voorbijgaan' – Daarvan spreekt Petrus in zijn tweede brief. Lees 2 Petrus 3:7-13; zie ook Hebr. 1:10-12; Openb. 20:11.
- b) 'Mijn woorden zullen zeker niet voorbijgaan' – De schrijver van de 119e psalm spreekt het duidelijk uit: 'Voor eeuwig, HEERE, staat Uw woord vast in de hemel' (vers 89).

Michael Vogelsang

Antwoorden bij hoofdstuk 12

Vragen over de tekst

1. Bijv. Jeremia (38:6); Micha (1 Kon. 22:24); Johannes de Doper (Mark. 6:24-29).
2. De 1e brief aan Korinthe (1 Kor. 15:12).
3. Zij kenden noch de Schriften noch de kracht van God.
4. De rijken hadden gegeven wat zij over hadden, de weduwe gaf echter van haar gebrek, alles wat zij had.

Opdrachten

- De opdracht was: Schrijf op wat de Heere over het gedrag van de Schriftgeleerde zegt (vers 38-40)
- die in lange gewaden willen rondlopen
- en gesteld zijn op de begroetingen op de markt
- en op de voorste plaatsen in de synagogen
- en op de ereplaatsen tijdens de maaltijden;
- die de huizen van de weduwen verslinden
- en voor de schijn lang bidden

Lijst 3: De Farizeeërs bekritisieren de Heere bij iedere gelegenheid

- De Farizeeërs ergeren zich eraan dat de Heere zonden vergeeft (2:6-7)
- De Farizeeërs ergeren zich eraan dat de Heere met tollenaars en zondaren eet (2:16)

- De Farizeeërs stellen de vraag, waarom de discipelen van de Heere niet vasten (2:18)
- De Farizeeërs hebben er kritiek op dat de discipelen op de sabbat aren plukken (2:24)
- De Farizeeërs zoeken een aanklacht tijdens de genezing op de sabbat (3:1-6)
- De Farizeeërs zeggen dat de Heere bezeten is (3:22)
- Discussie met de Farizeeërs over de verontreiniging (7:1-13)
- De Farizeeërs verlangen een teken (8:11-13)
- De Farizeeërs beginnen een twistgesprek over scheiding (10:1-12)
- De hogepriesters en Schriftgeleerden proberen de Heere Jezus na de tempelreiniging om te brengen (11:18)
- De leiders van de Joden trekken de autoriteit van de Heere in twijfel (11:27-33)
- **De Farizeeërs willen de Heere met een vraag over de belasting in een val lokken (12:13-17)**

Lijst 5: Gelijkenissen van de Heere

- De gelijkenis van de zaaier (4:1-9)
- De gelijkenis van het zaad (4:26-29)
- De gelijkenis van het mosterdsaad (4:30-32)
- De gelijkenis over het verontreinigen (7:14-23)
- **De gelijkenis van de slechte landbouwers (12:1-12)**

De volgende keer zullen we verdergaan bij Markus 14.

Arnichauds geheim (deel 8)

108 pagina's
Schrijver: Bettina Kettschau
Prijs: €9,95
EAN: 978 90 5907 5849

Nadat samen Psalm 121 gelezen is en er gebeden is, viel François in een diepe slaap.

De morgen schemerde. François werd met een ruk wakker.

'Weg met de ketters!' werd er buiten geschreeuwd. Toen klonken er schoten. Een moment lang was François verlamd. 'Bestorm het huis! Dood ze!' Deze met haat vervulde stem herkende François uit duizenden: Victor Amadeus. Met een sprong stond hij naast zijn bed en keek uit het raam. Zes, zeven ruiters stonden beneden. Zacht maar haastig maakte hij Juliette wakker. 'Weg, naar de zolderkamer! Nu! Geen vragen! En maak geen licht!'

Juliette gehoorzaamde geschrokken, met een gejaagde blik. François rende de kamer van Joélie binnen. Hij tilde het slapende kind uit bed en ging toen naar de kamer van Frédéric. Frédéric was net wakker geworden. 'Wat is...'

'Ssst. Snel, naar boven, naar de zolderkamer!'

'Doe open Arnichaud!' werd er beneden gebruld. 'We weten dat je er bent!'

'Schiet op, ze breken de deur open!' Zware slagen klonken van beneden. Zacht, maar met grote haast haastten vader en zoon zich naar de zolderkamer. François legde het slapende kind in Juliettes armen. 'Kom me helpen, Frédéric. We moeten de ladder omhoogtrekken en het valluik sluiten.' Arnichaud had nog maar net het valluik naar de zolderkamer met ijzeren bouten vergrendeld, of de voordeur beneden begaf het onder luid gekraak. Schreeuwend en scheldend doorzochten de mannen het hele huis. Joélie werd wakker. 'Je moet heel stil zijn,' fluisterde Juliette. Het kind drukte de handen voor haar mond om niet te huilen, de ogen

wijd opengesperd van angst. François keek een andere kant op. Frédéric balde zijn vuisten en luisterde vol woede naar de geluiden beneden. Eindelijk gaven de mannen het zoeken op. 'We komen terug, Arnichaud!' schreeuwde Victor Amadeus. 'Morgen, of volgende week. En dan leggen we het huis in de as!'

Rood van woede sprong Frédéric op en balde zijn vuisten. Zijn vader pakte hem zacht bij de schouders. 'Niet doen, Fredy! Dank God dat ze hun plannen dit keer niet hebben uitgevoerd.' Het geluid van stampende paardenhoeven verwijderde zich van de boerderij.

'Ik pak het hoognodige bij elkaar,' zei Juliette moe. 'Wil je gelijk naar Antonio gaan om het hem te vertellen? Als Victor Amadeus ons niet vindt, richt zijn haat en vergelding zich tegen hen. Het is het beste als we allemaal gaan.'

François knikte. 'Moeten we hier weg?' vroeg Frédéric met hangende schouders. 'Ja.' Zwijgend lieten de beide mannen de ophaaltrap uit de zolderkamer omlaag. Beneden troffen ze een en al verwoesting aan. De mannen hadden als vandalen huisgehouden.

'Laat je niet ophouden met opruimen, Juliette. Pak alleen wat absoluut noodzakelijk is.'

'Ik kan het gewoon niet begrijpen,' klaagde ze. 'Willem was hier gisteravond om ons te waarschuwen. Maar ik had geen idee hoe dichtbij het gevaar al was.'

'Gaaf de graaf met ons mee?' vroeg Frédéric.

'Ik ben bang van niet.'

'Maar hij moet met ons meegaan, papa. Asjeblieft, laat me naar hem toe rijden.'

'Daar is nu geen tijd voor. Help je moeder

bij het pakken. We rijden er later samen naar toe.'

Intussen was de zon boven de oostelijke bergen opgegaan. Arnichaud reed met grote haast naar het dorp. Eerst stopte hij bij zijn vriend Antonio en bracht hem op de hoogte. 'Eergisteren is een groep Hugenoten door het dorp gekomen,' vertelde Antonio's vrouw. 'Ze trekken naar Württemberg, omdat ze in Frankrijk geen rust vinden. Zullen we met hen meegaan?' Antonio knikte goedkeurend. 'We kunnen hen nog inhalen.'

Antonio's vrouw begon te pakken, terwijl François en Antonio samen naar de anderen gingen. 'Je neemt het bericht kalm op,' stelde François vast.

'Maria en ik hadden toch al besloten verder te trekken. De drang naar verre landen drijft ons verder. Het is ook niet goed ons huis te comfortabel in te richten, we zijn immers alleen maar reizigers op aarde. Ons eigenlijke vaderland is de hemel, en een stuk daarvan dragen we door het geloof in de Heere Jezus in ons hart.'

'Wat doet me dat goed, wat je daar zegt. Misschien kunnen jullie deze positieve kijk delen met mijn gezin. Juliette en de kinderen lijden, vooral Frédéric.'

Antonio knikte begripvol.

Wordt vervolgd

Zes hoofdmannen

In de evangeliën en in het boek Handelingen lezen we over zes Romeinse hoofdmannen die met dienaren van God en met de Heere Jezus Zelf in contact kwamen.¹ Daarbij ging het om centurio's die in het Romeinse leger elk het bevel hadden over een afdeling van 100 man (1/60 van een legioen).

¹ Voor de hoofdmann in Handelingen 4:1; 5:24,26 wordt in de Griekse grondtekst een ander woord gebruikt. Hij was de hoofdopziener van de tempel in Jeruzalem.

De hoofdmann bij het kruis

'En toen de hoofdmann over honderd en zij die met hem Jezus bewaakten, de aardbeving zagen en de dingen die gebeurden, werden zij erg bevreesd en zeiden: Werkelijk, Dit was Gods Zoon!' (Matth. 27:54; vgl. Mark. 15:39; Luk. 23:47).

De hoofdmann die met zijn manschappen Jezus bewaakte, had in zijn leven ongetwijfeld al een aantal kruisigingen meegemaakt. Maar wat hij bij de kruisiging van de Heere Jezus zag en hoorde, had hij nog nooit beleefd. Diep onder de indruk van de woorden en de houding van de Heiland en ook van de gebeurtenissen die bij deze kruisiging plaatsvonden, riep hij uit: 'Werkelijk, Dit was Gods Zoon!' En: 'Werkelijk, deze Mens was rechtvaardig'.

Bij enkelen van deze hoofdmannen zijn we er behoorlijk zeker van dat we ze eens in de hemel zullen terugzien. Maar van alle zes kunnen we zeggen dat ze echt openstonden voor de zaak van God en vriendelijk gezind waren. Is het niet te danken aan de genade van God dat deze heidense hoofdmannen de Heiland van zondaren mochten leren kennen? De eeuwigheid zal eens laten zien hoeveel van hen de Heere Jezus als hun persoonlijke Redder en Heere hebben aangenomen.

De hoofdmann met de zieke knecht

'De hoofdmann antwoordde en zei: Heere, ik ben het niet waard dat U onder mijn dak komt; maar spreek slechts een woord, en mijn knecht zal genezen zijn' (Matth. 8:8; vgl. Luk 7:6).

De eerste hoofdmann die we in de evangeliën ontmoeten, kenmerkte zich door een groot geloof. Door zijn geloof rekende hij er vast op dat de Heere Jezus in staat zou zijn om zijn doodzieke knecht met één enkel woord te genezen, en wel zonder dat Hij naar zijn huis hoefde te komen. De Heiland heeft het geloof van deze hoofdmann niet teleurgesteld. Op datzelfde uur werd de knecht genezen.

Les voor ons

Zoals de Heere Jezus in die tijd het geloof van deze Romeinse hoofdmann beloonde en zijn knecht weer gezond maakte, zo wil Hij ook vandaag ons geloof belonen als we vast op Hem vertrouwen. Achten we Hem ertoe in staat om ons te helpen? En dat voor Hem geen zaak te groot of te klein is?

Les voor ons

De hoofdman die met zijn manschap-
pen de Heere Jezus bewaakte, zag iets
van de grootheid en heerlijkheid van
de lijdende en stervende Redder. Hoe
zit het met ons? Zijn wij (nog) onder de
indruk van deze Mens Die daar aan het
kruis voor ons leed en stierf? Kennen
wij Hem als onze persoonlijke Heere en
Heiland?

De hoofdman Cornelius

*'En zij zeiden: Cornelius, een hoofdman
over honderd, een rechtvaardig man,
die God vreest en van wie heel het volk
van de Joden een goed getuigenis geeft,
is door een aanwijzing van God aange-
spoord door een heilige engel om u naar
zijn huis te ontbieden om van u woorden
(van zaligheid) te horen' (Hand. 10:22;
vgl. Hand. 10:1-2).*

Over de hoofdman Cornelius, die in
Caesarea woonde, meldt de Schrift dat
door heel het Joodse volk een goed
getuigenis van hem werd gegeven,
hoewel hij behoorde tot de Romeinse
bezettingsmacht. De Schrift laat zien
dat deze man gelovig was, omdat hij als
rechtvaardig en Godvrezend wordt be-
schreven. Toen Petrus door God werd
gebruikt om voor de volkeren de deur
naar het Koninkrijk der hemelen te
openen, waren Cornelius en degenen
die in zijn huis waren samengekomen
de eerste heidenen die aan de Ge-
meente van de levende God werden
toegevoegd (vs. 44; Matth. 16:19).

Les voor ons

De Heilige Geest geeft een mooi getui-

genis van de hoofdman Cornelius, ook
als deze nog niet door de Heilige Geest
was verzegeld: hij was rechtvaardig en
Godvrezend en zijn medemensen gaven
een goed getuigenis van hem. Zou de
Heilige Geest dat ook over ons kunnen
schrijven? Zijn wij als gelovigen bedacht
op wat eerbaar is voor God en voor
mensen (vgl. Rom. 12:17; 2 Kor. 8:21)?

De hoofdman bij de geseling van Paulus

*'En terwijl zij hem met de riemen in ge-
streckte houding vastbonden, zei Paulus
tegen de hoofdman over honderd die
erbij stond: Is het u geoorloofd een Ro-
mein te geselen, en dat nog wel onver-
oordeeld? Toen de hoofdman over hon-
derd dat gehoord had, ging hij naar de
overste en berichtte het hem; hij zei: Pas
op wat u gaat doen, want deze man is
een Romein' (Hand. 22:25-26).*

Nadat er door Paulus' toespraak tot
het volk een tumult voor de tempel
in Jeruzalem was ontstaan en het woe-
dende volk op het punt stond Paulus
om te brengen, werd hij door Romein-
se soldaten naar de kazerne gebracht,
om daar onder geseling te worden
verhoord om meer over hem te weten
te komen. Toen de daarvoor verant-
woordelijke hoofdman echter hoorde
dat Paulus een Romein was, zag hij daar
onmiddellijk vanaf en meldde het zijn
overste, die Paulus daarop ongemoeid
liet en van plan was hem voor de Jood-
se Raad te brengen.

Les voor ons

We zien hier een hoofdman die – zo-

als het lijkt – de grenzen van zijn be-
voegdheid precies kende en die niet
wilde overschrijden. Toen hij hoorde
dat Paulus een Romein was, meldde hij
het direct bij zijn overste. Ook als wij
geen aanwijzing hebben dat deze man
gelovig was, willen we ons als gelovigen
afvragen: Hoe ziet het er bij ons uit?
Kennen we de grens van de bevoegd-
heden die de God van de grenzen ons
heeft toebedeeld (2 Kor. 10:13)? Zijn
we tevreden met de taken die God ons
heeft toevertrouwd?

De hoofdman die Paulus bewaakte

*'En hij gaf de hoofdman over honderd
opdracht Paulus in hechtenis te houden,
maar onder betere omstandigheden, en*

*niemand van de zijnen te verhinderen
hem van dienst te zijn of naar hem toe te
komen' (Hand. 24:23).*

Terwijl de stadhouder Felix wachtte
op de aankomst van de overste Lysias,
om een oordeel over Paulus' verdere
verblijf te kunnen vellen, beval hij een
Romeinse hoofdman hem te bewaken.
Deze moest Paulus' omstandigheden
verlichten en de zijnen toestaan hem
van dienst te zijn. God leidde het zo dat
de hoofdman tijdens deze korte tijd –
het waren maar enkele dagen – nauw
contact met Paulus had, die hem onge-
twijfeld met het Evangelie van de gena-
de van God vertrouwd heeft gemaakt.

Les voor ons

Paulus bevond zich slechts voor korte
tijd onder toezicht van deze hoofd-
man, over wie we eveneens geen aan-
wijzing hebben dat hij gelovig was. God
in Zijn goedheid gebruikte echter deze
hoofdman om de omstandigheden
waaronder Paulus werd vastgehouden,
te verlichten en bezoeken toe te staan.
Kan God ook ons gebruiken om de Zi-
nen behulpzaam te zijn en hen innerlijk
en uiterlijk van dienst te zijn?

De hoofdman Julius

*'En toen besloten was dat wij naar Italië
zouden varen, gaven zij Paulus en enkele
andere gevangenen over aan een hoofd-
man over honderd, van wie de naam Juli-
us was, van de keizerlijke afdeling' (Hand.
27:1; zie ook vs. 6,11,31 en 43).*

Voor de scheepsreis naar Rome werd
Paulus samen met enkele andere ge-

vangenen onder de verantwoordelijkheid van een hoofdman gesteld, die Julius heette. Terwijl Julius – hoewel hij Paulus vriendelijk behandelde – in eerste instantie meer geloof hechtte aan de woorden van de bemanning dan aan die van Paulus, zien we later dat hij toch naar de woorden van Paulus luisterde (vs. 3,11,31 en 43). Met zekerheid kunnen we zeggen dat deze reis, die rijk aan belevenissen was, hem nog levendig was bijgebleven. Het blijft te hopen dat ook de woorden en de opstelling van Paulus tijdens deze reis een diepe indruk in zijn hart achterlieten en hem tot een levend geloof in de Heere Jezus geleid mag hebben.

Les voor ons

Tijdens deze scheepsreis leerde de hoofdman Julius dat het welzijn van de scheepsbemanning afhing van de gehoorzaamheid aan de woorden van Paulus. Als hij vanaf het begin naar Paulus had geluisterd, dan zou hem en de

bemanning zeker veel bespaard zijn gebleven (vgl. vs. 21). Hoe zit het met ons? Luisteren wij naar wat de Heilige Geest door Paulus in het Woord van God zegt?

Samenvatting

In het Nieuwe Testament ontmoeten we zes Romeinse hoofdmannen. De Heilige Geest heeft voor altijd korte fragmenten uit hun leven in het Woord van God laten vastleggen. Daarbij stellen we vast dat het meestal momenten waren waarop zij de Heere Jezus Zelf of Zijn dienstknecht Paulus ontmoetten. Of alle zes hoofdmannen deze bijzondere momenten tot heil van hun ziel hebben benut, zal de eeuwigheid eens laten zien. Dat toch niemand van ons vandaag zulke momenten van ontmoeting met de Heiland van zondaren onbenut zal laten verstrijken – als gelovige of (nog) niet als gelovige!

Daniel Melui

VALS GELD

Simon werkt sinds een poosje bij een supermarkt in zijn stad. Vandaag wordt hij achter de kassa gezet. Daar moet hij snel, vriendelijk en geconcentreerd werken. Het is belangrijk dat er bij het geven van wisselgeld geen fouten worden gemaakt, zodat het bedrag in de kassa aan het eind van de dag klopt. Opnieuw staat er een lange rij. Simon neemt afscheid van een klant en begroet gelijk de volgende. Hij haast zich de producten te scannen, zodat de ongeduldige klant niet nog langer moet wachten.

'Dat wordt dan 34,52', zegt Simon en neemt een 50 eurobiljet in ontvangst. Snel stopt hij het bedrag in de kassa en wil het wisselgeld eruit nemen. Maar dan stopt hij midden in waar hij mee bezig is. Er klopt hier iets niet. Het biljet voelt anders dan de andere. Hij schuift het biljet in de valsgelddetector. En inderdaad – het is vals geld. Hoe is het Simon gelukt het vals geld te herkennen? Heel eenvoudig. Hij wist precies hoe echt geld voelt.

Dezelfde methode moeten wij toepassen als het erom gaat een valse leer of on-Bijbelse gedachten af te wijzen. Daarvoor moeten we ons niet met elke valse leer bezighouden, maar in plaats daarvan de juiste en gezonde leer van Gods Woord goed kennen. Voorwaarde is dus dat we regelmatig onze Bijbel lezen en ons zo met Gods gedachten vertrouwd maken.

Mijn schapen horen
Mijn stem en
Ik ken ze en zij volgen Mij

Johannes 10:27

Maar een vreemde zullen zij beslist niet volgen,
maar zij zullen van hem wegvlugten,
omdat zij de stem van vreemden niet kennen.

Johannes 10:5

Geloof voor jongbekeerden: Leugentje om bestwil

Zijn er eigenlijk leugentjes om bestwil?

De artikelserie 'Geloof voor jongbekeerden' richt zich tot Christenen die pas kortgeleden tot bekering zijn gekomen. Dat kunnen kinderen en jongeren zijn, maar ook wat oudere mensen. Voor hen zullen we met onregelmatige tussenpozen artikelen plaatsen die fundamentele vragen en onderwerpen behandelen. Het gaat niet om het uitleggen van een begrip – daarvoor zijn de artikelen te kort. Wel willen we echter een paar grondbeginselen bespreken die de basis van het geloof vormen:

Leugen is zonde

Ieder van ons weet dat het een zonde is om te liegen. Je zegt dan opzettelijk en bewust niet de waarheid. Hoe zit het echter met de zogenoemde leugentjes om bestwil? Je meent onder moeilijke omstandigheden niet de waarheid te hoeven zeggen, misschien ook om iemand te beschermen. Is dat toegestaan?

We weten uit onderzoeken dat mensen vooral liegen omdat ze anderen niet willen beledigen of kwetsen. Je kent vast wel de situatie dat iemand je vraagt of het eten je smaakt. Wat zeg je als je het allesbehalve lekker vindt? Niemand van ons wil de vragensteller kwetsen. Rechtvaardigt dat een 'leugentje om bestwil'? Ook het antwoord op een vraag bij een ernstige ziekte kan moeilijk zijn.

Christenen hebben de leugen afgelegd

De apostel Paulus zegt ons door de Heilige Geest: 'Leg daarom de leugen af en spreek de waarheid, ieder tegen zijn naaste' (Ef. 4:25). Het verband van het vers maakt duidelijk dat het om de omgang van gelovigen met elkaar gaat. Maar zonder twijfel geldt deze uitspraak ook voor de omgang van gelovigen met ongelovigen. Vergeet niet wie de vader van de leugen is: de duivel. In Johannes 8:44 noemt de Heere Jezus Zelf de duivel een leugenaar en de vader van de leugen. Al in het Oude Testament werd tegen de Israëlieten gezegd: 'Houd u ver van bedrieglijke zaken' (Ex. 23:7). Je liegt overigens niet

alleen als je bewust iets onwaars zegt. Leugen is ook als je de volle waarheid bewust verzwijgt, en wel om de ander te misleiden. Zelfs als je de waarheid spreekt, maar dit doet op een manier die de gesprekspartner op een verkeerd spoor zet. Dit zijn slechts enkele voorbeelden van leugens:

- 'Ja, ik heb gestudeerd'. (terwijl de studie afgebroken is)
- 'Dat is werkelijk opmerkelijk!' (terwijl 'opmerkelijk stom' bedoeld is)
- 'Ja, ik lees de Bijbel regelmatig'. (terwijl het maar eenmaal per maand is)
- 'Ik heb vandaag helaas geen tijd'. (terwijl je er geen zin in hebt)

Eerlijk zijn

Wat is er nu echter met deze zogenoemde, schijnbare leugentjes om bestwil? Waarom zijn wij niet zo eerlijk om te zeggen of toe te geven: 'Nee, dat is niet mijn lievelingsgerecht.' Of: 'Nee, dat bevalt mij niet zo goed.' Op deze manier zouden in de meeste gevallen deze 'leugentjes om bestwil' niet plaats vinden.

Als je het woord 'leugentje om bestwil' gebruikt, loop je het gevaar zonden te bagatelliseren. Opeens wordt (bijna) elke situatie tot een bestwil-situatie, als je geen antwoord meer weet te geven. In plaats van liegen, spreken we van sjoemelen. In plaats van de zonde bij

de naam te noemen, zeggen we dat het niet zo goed was dit of dat te doen.

Rachabs 'leugentje om bestwil' – beter zwijgen

Moeilijker wordt het in echte noodsituaties. Onze voorouders hebben dat meegemaakt toen ze tijdens de Tweede Wereldoorlog vluchtelingen opnamen. Hoe wij in zulke omstandigheden reageren, weten we pas als we zoiets meemaken.

Rachab heeft zoiets meegemaakt. Er werd haar bijvoorbeeld bevolen de Israëlsche spionnen aan te geven en naar buiten te brengen (Joz. 2:3). Ze loog toen ze zei: 'Ik weet niet waar die mannen heen gegaan zijn' (Joz. 2:5). We hebben helemaal niet het recht om haar in deze moeilijke situatie te veroordelen, temeer daar ze een ongelovige was. Want we weten niet hoe we zelf zullen reageren als we in zulke hachelijke omstandigheden terechtkomen. God zal in genade en waarheid Zijn oordeel spreken.

Wijzelf echter willen ons voornemen om in een dergelijke situatie liever te zwijgen dan onwaarheid – dus de leugen – te spreken. Nog beter is het om in zo'n situatie God aan te roepen. Want God kan ons te hulp komen. Daarvoor hebben we een prachtig voorbeeld: Samuel.

Het voorbeeld van Samuel

Saul was God en Samuel meerder keren ongehoorzaam geweest. Hij had laten zien dat hij niet naar Gods Woord handelde. Daarom had God

hem als koning verworpen en Samuël de opdracht gegeven een zoon van Isaï tot (nieuwe) koning te zalven – dat was David. Daarvoor moest de profeet tijdens het regentschap van Saul naar Bethlehem gaan (1 Sam. 16:1 e.v.). Dat moest opvallen omdat het iets buitengewoons was als een profeet die in heel het land werkzaam was opeens in zo'n klein plaatsje verscheen.

Wat voor karakter Saul had, weten we door zijn achtervolgingen van David, die hij vele malen probeerde om te brengen. Hij schrok er niet eens voor terug om het gehele priesterschap te vermoorden (1 Sam. 22). Zo kunnen we goed begrijpen dat ook Samuel bang was voor Sauls reactie op de zalving van een nieuwe koning. Hoewel Samuel natuurlijk nog niet precies kon weten wat Saul met David zou doen, omdat het pas later gebeurde. Maar Samuel zelf had van God volgens 1 Samuel 8:9-18 een openbaring ontvangen wat voor soort koning Saul zou zijn. Hoewel Samuel een profeet van God was, was dat geen bescherming tegen Sauls wreedheid, zoals we dat zagen bij de priesters. Kennelijk doorzag Samuel het karakter van Saul al erg snel. In ieder geval wist hij dat Saul zelfs bereid was geweest zijn eigen zoon te doden (1 Sam. 14:39). Wat deed Samuel dan, toen God hem naar Bethlehem stuurde om de nieuwe koning te zalven? Hij was echt bang, wat laat zien dat hij een man was met dezelfde gevoelens als wij. Maar hij vluchtte niet zoals Jona van God weg, maar zocht zijn God op in het gebed.

Hij was eerlijk over zijn twijfel: 'Hoe kan ik daarheen gaan? Saul zal het horen en mij doden' (1 Sam. 16:2). God gaf hem de mogelijkheid om voor Hem, samen met de zonen van Isaï, een offer te brengen. Zo gaf God hem een reden voor het bezoek, die hij ook kan doorgeven aan de oudsten van Bethlehem, zonder direct gevaar te lopen. Omdat God als de Hoogste voorrang heeft boven alle mensen, heeft het offer voor God voorrang boven de zalving van David tot koning. Daarom was het geen leugen toen Samuel verwees naar het offeren. Want daarvan kunnen we zeker zijn: God nodigt nooit uit tot een

leugen. En: werd Samuel toen eigenlijk wel gevraagd wat hij in Bethlehem te zoeken had? Nee! Vaak zal God ons, als we Hem onze zwakheid belijden, voor de grootste moeilijkheden bewaren.

Christus als voorbeeld

We willen de Heere Jezus tot voorbeeld nemen. Petrus schrijft over Hem: 'Hij, Die geen zonde gedaan heeft en in Wiens mond geen bedrog gevonden is' (1 Petr. 2:22). Zelfs tijdens de grootste vervolging zei Hij altijd de waarheid.

Manuel Seibel

**'(...) spreek de waarheid,
ieder tegen zijn naaste (...)'**
(Ef. 4:25).

TRUTH

Belijdenis maakt gelukkig

Wie zijn overtredingen bedekt, zal niet voorspoedig zijn, maar wie ze belijdt en nalaat, zal barmhartigheid verkrijgen. Spreuken 28:13

Een boekhouder ging eens met vreemde klachten naar zijn dokter. Hij zei dat hij zo wankel op zijn benen stond. Hij struikelde nogal gauw en werd steeds banger om plotseling op straat te vallen.

Het medisch onderzoek toonde aan dat zijn organen in orde waren. Er waren echter tekenen van stress. Uiteindelijk zei de ervaren dokter de patiënt onomwonden dat hij geld gestolen had uit de kas. Uitermate geschokt gaf de man het toe, maar hij zei dat hij al lang geleden alles had terugbetaald. Toch was hij nog steeds bang dat het aan het licht zou komen.

Dit voorval is een treffende illustratie van de tekst van vandaag. Het vergrijp mag nog zo klein zijn, maar wanneer je een overtreding bedekt en erover zwijgt, zijn de gevolgen altijd hetzelfde: innerlijke onrust, die leidt tot verdere problemen in iemands leven.

Het enige wat kan helpen, is een oprechte belijdenis, allereerst aan God. Iedere zonde die iemand begaan heeft, is een zonde tegen God. Wie met zijn schuld tot God gaat, zal genade en vergeving ontvangen. God kan ons vergeven, omdat Zijn eigen Zoon, Jezus Christus, voor onze overtredingen gestorven is.

Als wij tegen andere mensen gezondigd hebben, dan is het noodzakelijk om die zonde ook aan hen te belijden, als wij echte vrede in ons hart willen ontvangen. God wil ons daarbij helpen. Hij wil ons ook de bevrijdende kracht geven om de zonde na te laten, zodat we in blijdschap met Hem en voor Hem kunnen leven in deze wereld.

Het Goede Zaad